

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/2/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010479
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6715010479.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému I. Q., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. januára 2016, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Slavoj Sendeckého, odvolanie obžalovaného I. Q., proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 14.10.2015, sp.zn. 5T/105/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného I. Q. **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

Označeným rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 14.10.2015 sp.zn. 5T/105/2015 bol obžalovaný I. Q. uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

napriek tomu, že dňa 04. 12. 2014 v meste Detva, okres Detva osobne prevzal výzvu Okresného súdu Zvolen na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2176/2011 zo dňa 14. 03. 2011 v spojení s uznesením Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/6/2011 zo dňa 14. 05. 2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 20. 08. 2014 a uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3Tos/81/2014 zo dňa 20. 08. 2014, a ktorý mal nastúpiť do ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica najneskoršie v priebehu dňa 19. 12. 2014 v čase do 14:00 hod, pričom túto výzvu nerešpektoval a výkon trestu v uvedenom termíne nenastúpil, pričom bol dňa 06. 03. 2015 o 15:00 hod. na podklade príkazu Okresného súdu Zvolen dodaný do výkonu trestu.

Za to obžalovanému uložil podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 46 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov, pričom podľa § 48 ods. 2 písm. a), ods. 4 Tr. zák. ho na výkon takto uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas, t.j. v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný I. Q., a to písomným podaním zo dňa 23.12.2015, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa dňa 28.12.2015, pričom na pošte bolo podané dňa 23.12.2015. V jeho dôvodoch argumentoval tým, že jeho odvolanie smeruje do výroku rozsudku o treste, ktorý nepovažoval za primeraný okolnostiam prípadu, spáchanie prečinu doznal, do výkonu trestu nenastúpil z rodinných dôvodov, s priateľkou sa stará o výchovu štyroch maloletých detí, plnil si vtedy rodičovské povinnosti. Záverom odvolania krajskému súdu navrhol zváženie tejto skutočnosti s tým, aby mu trest primerane znížil. Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu krajskému súdu navrhol po zrušení rozsudku uloženie iného druhu trestu.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací z podnetu podaného odvolania obžalovaným v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým tento odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Mal na zreteli i svoju povinnosť v tom smere, že na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním

obžalovaného vytykané prihliadol, ak by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného I. Q. nebolo podané dôvodne.

Z pohľadu krajského súdu je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12/ Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Krajský súd ďalej považuje za potrebné zdôrazniť, že súd prvého stupňa prejednávánemu prípadu venoval náležitú pozornosť. Na hlavnom pojednávaní dňa 14.10.2015, ktoré bolo vykonané za splnenia procesných podmienok v neprítomnosti obžalovaného, v zmysle § 269 a § 253 ods. 2 Tr. por. prečítal jednotlivé listinné dôkazy, najmä obsah predchádzajúcich rozhodnutí súdov vo vzťahu k obžalovanému, príkaz na dodanie do výkonu trestu odňatia slobody, zápisnicu o tomto dodaní, správy na obžalovaného a odpis z registra trestov, týkajúci sa jeho osoby. Žiada sa pritom pripomenúť, že odvolateľ sa v prípravnom konaní k spáchaniu stíhaného skutku doznal, na svoju obhajobu uviedol prakticky rovnaké skutočnosti, ako v podanom odvolaní a sú uvedené vyššie.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o uložený trest obžalovanému, žiada sa z pohľadu krajského súdu pripomenúť, že Trestný zákon v sankcii ust. § 348 ods. 1 Tr. zák. umožňuje jeho páchatel'ovi uloženie trestu odňatia slobody v sadzbe až na dva roky. V súlade so stavom veci zistil prvostupňový súd na strane obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., pričom na druhej strane však zistil i okolnosť, ktorá mu z hľadiska výmery trestu príťažovala, a to v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., keďže bol už v minulosti za trestný čin odsúdený. Uložil mu trest odňatia slobody pri dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby, a to vo výmere šiestich mesiacov, ktorý aj krajský súd považuje za primeraný všetkým okolnostiam prípadu. Nebolo totiž možné opomenúť tú skutočnosť, že obžalovaný bol naposledy uznaný vinným rozsudkom tohto súdu sp.zn. 3T/7/2014 zo spáchania prečinu krádeže a iné a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere jedného roka so skúšobnou dobou v trvaní osemnásť mesiacov do 30.04.2015. Šlo o trest súhrnný, pričom tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 11.03.2014. Z naznačeného je tak zistiteľné, že teraz súdený prečin spáchal obžalovaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. V tejto súvislosti okresný súd nepochybil pri ukladaní predovšetkým druhu trestu, a to s poukazom na obsah ust. § 49 ods. 2 Tr. zák. Pokiaľ obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia i za použitia § 48 ods. 4 Tr. zák., aj v tomto smere postupoval správne so zreteľom na závažnosť prečinu a mieru narušenia obžalovaného. Krajský súd zvyrazňuje skutočnosť, že ide skôr o mierny trest, ktorý musí byť pre obžalovaného dostatočným ponaučením, aby sa v budúcnosti vyhol akémukoľvek protiprávnemu konaniu, v opačnom prípade by mohol byť postihnutý súdom už nepochybne prísnejšie.

S poukazom na vyššie uvedené krajský súd odvolanie obžalovaného, považujúc ho za nedôvodne podané, postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.